

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-284/2025-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sutkinja Maje Štampar Stipić, predsjednice vijeća te Marije Balenović i Saše Lui, članica vijeća uz sudjelovanje više sudske savjetnice Nevene Popović, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Željka Blažoka i optuženog Damira Zagorščaka, zbog kaznenog djela iz članka 246. stavka 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24.) i drugih, odlučujući o žalbama optuženog Željka Blažoka i optuženog Damira Zagorščaka, podnesenima protiv presude Županijskog suda u Bjelovaru od 25. travnja 2025., broj K-7/2023-333, u sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2026. bez prisutnosti stranaka javnom dijelu sjednice, a dana 17. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. U povodu žalbe optuženog Željka Blažoka, a po službenoj dužnosti, preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o kazni na način da se optuženom Željku Blažoku za kazneno djelo pod točkom 1. protiv gospodarstva, zlorporaba povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11., pod točkom 2. kazneno djelo protiv gospodarstva, prijevara u gospodarskom poslovanju, iz članka 247. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. i kazneno djelo krivotvorenja, krivotvorenje službene ili poslovne isprave iz članka 279. stavaka 2. i 1. KZ/11. te pod točkama 3. i 4. kaznena djela protiv gospodarstva, prijevara u gospodarskom poslovanju iz članka 247. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11., za koja je tom presudom proglašen krivim, prihvaćaju po prvostupanjskom sudu pojedinačno utvrđene kazne zatvora i to temeljem članka 246. stavka 2. KZ/11., za kazneno djelo pod točkom 1. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za kaznena djela pod točkom 2. na temelju članka 247. stavka 2 KZ/11. utvrđena kazna zatvora trajanju od 1 (jedne) godine te na temelju članka 279. stavaka 1. i 2. KZ/11. kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, za kazneno djelo pod točkom 3. na temelju članka 247. stavka 2. utvrđena je kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine te za kazneno djelo pod točkom 4., na temelju članka 247. stavka 2 KZ/11. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine te mu se na temelju članka 53. stavka 1. KZ/11. uzima kao utvrđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 3 (tri) mjeseca, koja mu je izrečena u presudi Županijskog suda u Bjelovaru od 31. ožujka 2021., broj K-5/2015-178., koja presuda je u tom dijelu potvrđena presudom i rješenjem Visokog kaznenog

suda Republike Hrvatske od 28. ožujka 2023., broj I KŽ-73/2022-8, pa se optuženi Željko Blažok na temelju članka 51. stavaka 1. i 2. KZ/11., osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu mu se na temelju članka 53. i članka 54. KZ/11. uračunava vrijeme provedeno u pritvoru i istražnom zatvoru od 13. svibnja 2011. do 31. svibnja 2011. te na izdržavanju kazne počevši od 9. prosinca 2024. pa nadalje.

II. Odbijaju se žalba optuženog Željka Blažoka u preostalom dijelu te žalba optuženog Damira Zagorščaka u cijelosti, kao neosnovane te se u ostalom pobijanom, a nepreinačenom dijelu, potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijskog suda u Bjelovaru, optuženi Željko Blažok i optuženi Damir Zagorščak proglašeni su krivima i to optuženi Željko Blažok da je djelom pod točkom 1. počinio kazneno djelo protiv gospodarstva, zlouporabu povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11., djelom pod točkom 2. kazneno djelo protiv gospodarstva, prijevaru u gospodarskom poslovanju, označeno u članku 247. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. i kazneno djelo krivotvorenja, krivotvorenje službene ili poslovne isprave, označeno u članku 279. stavcima 2. i 1. KZ/11. te djelima pod točkama 3. i 4. kaznena djela protiv gospodarstva, prijevaru u gospodarskom poslovanju iz članka 247. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11., a optuženi Damir Zagorščak djelom pod točkom 4. kazneno djelo protiv gospodarstva, prijevaru u gospodarskom poslovanju označeno u članku 247. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11., sve u vezi s člankom 51. KZ/11.

1.1. Potom je optuženom Željku Blažoku temeljem članaka 246. stavka 2. KZ/11. za kazneno djelo pod točkom 1. utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, za kaznena djela pod točkom 2. na temelju članka 247. stavka 2. KZ/11. utvrđena mu je kazna zatvora u trajanju od jedne godine te na temelju članka 279. stavaka 1. i 2. KZ/11. kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, za kazneno djelo pod točkom 3., na temelju članka 247. stavka 2. KZ/11. utvrđena je kazna zatvora u trajanju od jedne godine te za kazneno djelo pod točkom 4., na temelju članka 247. stavka 2. KZ/11. kazna zatvora u trajanju od jedne godine, pa je na temelju članka 51. stavaka 1. i 2. KZ/11. optuženi Željko Blažok osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine, a optuženi Damir Zagorščak za kazneno djelo pod točkom 4. presude, na temelju članka 247. stavka 2. KZ/11. osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine.

1.2. Na temelju članka 77. stavka 1. KZ/11. u vezi s člankom 560. stavcima 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., – Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22. i 36/24. – dalje: ZKP) utvrđeno je da novčani iznos od 10.472,13 eura predstavlja imovinsku korist koju je optuženi Željko Blažok ostvario kaznenim djelom iz članka 247. stavka 2 u vezi sa stavkom 1. KZ/11., opisanog pod točkom 1. presude te je utvrđeno da je iznos od 10.472,13 eura imovina Republike Hrvatske te mu je naloženo da iznos od 10.472,13 eura uplati u korist državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

1.3. Na temelju članka 158. stavka 2. ZKP-a oštećenici su s imovinskopравnim zahtjevom upućeni u parnicu.

1.4. Na temelju članka 148. stavka 3. ZKP-a optuženi Željko Blažok i optuženi Damir Zagorščak dužni su naknaditi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točaka. 1. do 5. ZKP-a i to optuženi Željko Blažok troškove kaznenog postupka u odnosu na kaznena djela iz točke 1., 2. i 3. te optuženi Željko Blažok i optuženi Damir Zagorščak solidarno troškove kaznenog postupka u odnosu na kazneno djelo iz točke 4. prvostupanjske presude, kao i paušalnu svotu iz članka 145. stavka 2. točke 6. i stavka 3. ZKP-a u iznosu od 200,00 eura svaki, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

2. Protiv te presude žalbu je podnio optuženi Željko Blažok po branitelju Vatroslavu Šegi, odvjetniku u Zagrebu, zbog svih vidova bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP-a, s tvrdnjom da se presuda ne može ispitati te zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede kaznenog zakona i zbog odluke o kazni bez posebnog prijedloga žalbenom sudu, ali uz zaključak da je presuda donesena "uz teška kršenja optuženikovih konvencijskih i ustavnih prava te prava na pravično i nepristrano suđenje i pravo na obrazloženu sudsku odluku". U žalbi je zatraženo da se optuženika i branitelja pozove na sjednicu drugostupanjskog vijeća.

2.1. Žalbu je podnio i optuženi Damir Zagorščak po branitelju Bruni Petrovčiću, odvjetniku u Koprivnici, zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. te stavka 2 i 3. ZKP-a te zbog povrede kaznenog zakona, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni, s prijedlogom da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači i optuženika oslobodi od optužbe ili da pobijanu presudu ukine i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

2.2. Državni odvjetnik podnio je odgovor na žalbe optuženika s prijedlogom da se njihove žalbe odbiju i potvrdi prvostupanjska presuda.

3. Spis predmeta je, sukladno članku 474. stavku 1. ZKP-a, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Postupajući prema zahtjevu optuženog Željka Blažoka, a u skladu s člankom 475. stavkom 1. ZKP/08., o sjednici vijeća izvješteni su optuženi Željko Blažok te njegov branitelj, odvjetnik Vatroslav Šego, a po odluci ovog suda i optuženi Damir Zagorščak te njegov branitelj, odvjetnik Bruno Petrovčić, kao i državni odvjetnik, pa iako su svi uredno izviješteni, nisu pristupili te je sjednica vijeća održana u odsutnosti uredno izviještenih stranaka sukladno članku 475. stavku 3. ZKP-a.

5. Žalbe optuženog Željka Blažoka i optuženog Damira Zagorščaka nisu osnovane.

6. Uvodno treba istaći da je presudom i rješenjem Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske od 28. ožujka 2023., broj I KŽ-73/2022-8 djelomično potvrđena presuda Županijskog suda u Bjelovaru od 31. ožujka 2021., broj K-5/2015-178, u osuđujućem dijelu u odnosu na optuženog Željka Blažoka, zbog dva kaznena djela iz članka 246. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. i jednog kaznenog djela iz članka 312. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/97, dok je ta prvostupanjska presuda djelomično ukinuta i to

u oslobađajućem dijelu u odnosu na optuženog Željka Blažoka i optuženog Damira Zagorščaka te je predmet u tom dijelu vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku pred potpuno izmijenjenim vijećem, a u odnosu na odluku o imovinskoj koristi i u odnosu na optuženu pravnu osobu "Natura Agro" d.o.o. Đurđevac, zbog tri kaznena djela iz članka 247. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11., kazneni postupak je obustavljen. Slijedom navedenog, proveden je ponovljeni postupak protiv optuženog Željka Blažoka i optuženog Damira Zagorščaka.

6.1. U ponovljenom postupku prvostupanjski je sud otklonio nedostatke na koje mu je ukazano ukidnom odlukom te je, između ostalog, neposredno ispitao kao svjedoka Dalibora Parabića, proizvođače jabuka kao oštećenike te predstavnike faktoring društava kao svjedoke, proveo sve druge dokaze koji su već prethodno bili provedeni, kako mu je to i naloženo ukidnom odlukom, pa je ocjenom i analizom ukupne dokazne građe osnovano zaključio da su predmetna kaznena djela sa sigurnošću dokazana u odnosu na oba optuženika.

7. Optuženi Željko Blažok u žalbi ističe da je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP-a u odnosu na sva kaznena djela (opisana pod točkama 1.-4. izreke), smatrajući da su počinjeni svi vidovi te bitne povrede, zbog čega se presuda ne može ispitati. U prilog tome ističe da razlozi o odlučnim činjenicama za sva djela "...nisu dovoljno jasni, te su u znatnoj mjeri i proturječni kako u samoj izreci, tako i u odnosu na dano obrazloženje ...te provedene dokaze..." pa tako za djelo pod točkom 1. izreke nije jasno kako je to optuženik "*putem operativnog lesinga kupio vozilo*", ako iz knjižice vozila proizlazi "...da optuženik nije vlasnik vozila, već leasing kuća...", dok pod točkom 2. smatra da je "...izreka presude nerazumljiva...ona ne sadrži voljni element...namjeru optuženika da poćini djelo ... a niti je jasno kako je to optuženik doveo u zabludu faktoring društva...ako su oštećenici UGLAS iskazali da im kod poslova eskonta mjenica uopće nije bitan vjerovničko dužnički odnos", pod točkom 3. da razlozi koje je dao sud prvog stupnja ne predstavljaju "...niti logične, niti pravilne razloge za donošenje osuđujuće presude...te da su razlozi u suprotnosti i sa iskazima samih oštećenika koji potvrđuju da su bili pozivani da mogu doći i preuzeti svoje jabuke...a pravni posao sa njima nije niti sklopio optuženik, već Petrićec i Vedriš...", pod točkom 4. da "...u činjeničnom opisu djela nema opisa prijevarne namjere kao subjektivnog elementa bića kaznenog djela prijevarne u gospodarskom poslovanju...a niti je jasno kako je to optuženik doveo u zabludu oštećena društva...ako su oštećenici, kao i pod točkom 2. UGLAS iskazali da im kod poslova eskonta mjenica uopće nije bitan vjerovničko dužnički odnos...te da nisu prevareni...".

7.1. Optuženi Damir Zagorščak također ističe žalbenu osnovu bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP-a, smatrajući da se presuda ne može ispitati jer "...nema objektivnog elementa terećenog kaznenog djela...a da ne spominje i subjektivni element htijenja optuženika da nekoga dovede i održava u zabludi...dok je obrazloženje presude u odnosu na odgovornost ovog optuženika potpuno nelogično, nesuvislo i nadasve nejasno...".

7.2. Dakle, iako oba optuženika ističu da je poćinjeno više vidova citirane bitne povrede, u svojim navodima to svode na zajednički zaključak "... kako razlozi i obrazloženje koje je dao sud prvog stupnja ne predstavljaju ...niti logične, a niti pravilne razloge za donošenje pobijane osuđujuće presude te da iz istih nije vidljivo koji to

dokazi nedvojbeno upućuju na to da bi optuženici počinili kaznena djela za koja su osuđeni...".

7.3. Međutim, suprotno navodima oba žalitelja, pobijana presuda sadrži jasne, iscrpne i nadasve logične razloge o svim odlučnim činjenicama, razlozi pobijane presude nisu u suprotnosti sa izrekom, a niti je analiza provedenih dokaza nedostatna, nejasna i u znatnoj proturječnosti s tim dokazima, pa se presuda može ispitati. Prvostupanjski sud je precizno analizirao ulogu svakog optuženika, a naročito se osvrnuo na subjektivni odnos optuženika prema počinjenim djelima, argumentirajući ga njihovim postupanjem, koje se očituje u poduzimanju niza različitih radnji radi ostvarivanja svojih ciljeva. Stoga ne postoji nedostatak razloga koji bi opravdali tvrdnju optuženika o citiranoj bitnoj povredi odredaba postupka. Na opisani način optuženici zapravo sadržajno pobijaju činjenično stanje te pravilnost i potpunost utvrđenih činjenica pri čemu daju svoju ocjenu izvedenih dokaza i nude sudu zaključke do kojih je sud iz takvih ocjena trebao doći, pa će se istaknuti razlozi ocijeniti nastavno kod obrazlaganja žalbene osnove zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

7.4. Optuženi Željko Blažok nadalje smatra da mu je "povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično i nepristrano suđenje i pravo na obrazloženu sudsku odluku", pa iako izrijekom ne navodi, iz sadržaja tog dijela žalbe proizlazi da očito upire na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 12. ZKP-a (prije 468. stavka 2. ZKP/08.), iako u pravcu takvih tvrdnji ne navodi ništa novo, već ponavlja prethodno iznesene razloge koje ponovno isprepliće, kako sa žalbenom osnovom zbog bitne povrede iz točke 11. citiranog članka, tako i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

7.5. S druge strane, optuženi Damir Zagorščak, izrijekom ističe u žalbi da su počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. i stavka 3. ZKP-a, smatrajući da mu je povrijeđeno pravo na pravično i nepristrano suđenje, a posredno i pravo na valjano obrazloženu sudsku odluku jer je "učinjen propust suda utvrditi sve relevantne činjenice ispitivanjem predloženih svjedoka neposredno na raspravi, a što je prvostupanjski sud neosnovano odbio" te da je počinjena i povreda kaznenog zakona "iz članka 469. stavak 1. točka 1. ZKP-a" jer "nije ostvaren ni činjenični ni zakonski opis djela pri čemu je sud opet pogrešno utvrdio činjenično stanje, a time i povredu kaznenog zakona".

7.6. Kao što je već prethodno istaknuto, iz sadržaja obje žalbe posve je razvidno da žalitelji svoje razloge o počinjenim bitnim povredama, pa i o povredi kaznenog zakona u najvećoj mjeri isprepliću sa razlozima u odnosu pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja. No, kako se zaključci prvostupanjskog suda mogu uspješno ispitati, jer je sud prvog stupnja dao detaljne, jasne i razumljive razloge zbog kojih je optuženike proglasio krivima i osudio za terećena kaznena djela, to prigovori koje i u ovom dijelu žalbe ističu, u svojoj biti, odražavaju njihovo nezadovoljstvo s tako danim razlozima i obrazloženjem prvostupanjskog suda, ali time se ne ostvaruju niti bitne povrede, a niti povreda kaznenog zakona. Naime, prema dosadašnjoj sudskoj praksi (VSRH, VKS, US, ESLJP), povreda prava na pravično suđenje postoji samo ako presuda uopće nema razloga ili ako su razlozi proizvoljni ili očito nerazumni. Kako je prvostupanjski sud dao razloge za svoju odluku, oni su dostatni i razumni, dok iz njihove raščlambe proizlazi da nisu proizvoljni, već da proizlaze iz valjane analize provedenih dokaza te kritički ocijenjene obrane optuženika. Stoga su žalbeni navodi obojice optuženika o

povredi prava na pravično suđenje zbog arbitrarne, odnosno "neobrazložene prvostupanjske presude" u cijelosti neosnovani.

7.7. Nadalje, pravilno je prvostupanjski sud odbio prijedloge obrane za ponovnim pozivanjem svjedoka koji su već prethodno pred istim sudom neposredno ispitani, jer su njihovi iskazi pročitani uz suglasnost stranaka. S obzirom da je obrana, kako to proizlazi iz raspravnih zapisnika, kada su svi svjedoci neposredno ispitani, imala pravo tim ispitanim svjedocima (Stankiru, Petričecu, Vedrišu...) postavljati pitanja te tražiti pojašnjenja, to nije bilo potrebe za ponovnim neposrednim ispitivanjem tih svjedoka, zbog čega je prvostupanjski sud s pravom odbio prijedlog obrane za ponovnim neposrednim ispitivanjem svjedoka Danka Stankira, Zdravka Ivandije i Marka Domovića, jer njihovo ponovno ispitivanje nije ni predloženo na neke nove okolnosti, već samo "na pojašnjenja prijašnjih iskaza".

7.8. Stoga, nisu u pravu optuženici da su na opisani način počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točaka 11. i 12. i stavka 3. ZKP-a, pri čemu se ističe da se bitna povreda iz članka 468. stavka 3. ZKP/08. ostvaruje ako je došlo do pogrešne primjene ili neprimjene kakve odredbe Zakona o kaznenom postupku, ako je učinjena prilikom pripreme rasprave, na raspravi ili pri donošenju presude i ako je utjecala ili mogla utjecati na presudu, a što se u ovom konkretnom slučaju nije dogodilo.

7.9. Slijedom svega naprijed navedenog te kako nije utvrđeno ni postojanje onih bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP-a, na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, žalbe optuženog Željka Blažoka i optuženog Damira Zagorščaka zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka nisu osnovane.

8. Osporavajući pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja, optuženici u svojim žalbama kroz sve istaknute žalbene navode nastoje dovesti u sumnju ispravnost činjeničnih utvrđenja suda prvog stupnja, ističući da su odluke koje su optuženici donosili išle na dobrobit društava u kojima su obnašali svoje dužnosti, sugerirajući pri tome da su iskazi svjedoka te dokumentacija u pobijanoj presudi na pogrešan način ocjenjivani, a pogotovo upiru na provedeno financijsko vještačenje kao nestručno i neobjektivno u odnosu na dokumentaciju koja je vještačena, što je po njihovom mišljenju u najvećoj mjeri i utjecalo upravo na pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

8.1. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice te je analizirajući provedene dokaze, a i obranu optuženika, zaključio, što u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, da su optuženici počinili kaznena djela koja su im optužnicom i stavljena na teret.

8.2. Tako pravilnost zaključka prvostupanjskog suda u odnosu na odgovornost optuženog Željka Blažoka (točka 1.) proizlazi prvenstveno iz nedvojbene činjenice da je on u inkriminiranom razdoblju bio direktor trgovačkog društva ("Natura Agro" d.o.o.) i upravitelj zadruga (PZ Đurđevac), pa je kao direktor i upravitelj imao dužnost i odgovornost poslove tih pravnih subjekata voditi s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika te donositi odluke kojima je bio dužan štititi imovinske interese istih, a koje dužnosti je povrijedio.

9. Optuženi Blažok se hvata za riječ "*kupio*" i u najvećoj mjeri to problematizira, tvrdeći "*da se operativnim leasingom ne kupuje vozilo*". Iako je točno da se prvostupanjski sud nije upustio u razjašnjenje tih pojmova, isto ne utječe niti na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a niti na nepotpunost, zbog toga što je sud "*odbio izvršiti uvid u knjižicu vozila i uvjeriti se na koga vozilo glasi*".

9.1. Naime, u konkretnom slučaju, doista se radilo o pravnom poslu operativnog leasinga, kod kojeg pravo vlasništva nad vozilom zadržava leasing kuća kao davatelj leasinga, ali taj formalno-pravni status vlasništva nad vozilom, koje je bilo objekt leasinga, potpuno je irelevantan. Po ocjeni ovog drugostupanjskog suda upotreba pojma "*kupnja*" u činjeničnom opisu odnosi se na cjelokupni postupak radi stjecanja i korištenja vozila, a ne isključivo na prijenos prava vlasništva u smislu stvarnog prava. Tako je vještakinja utvrdila da je ostvareni popust (bonus) od 7.782,87 eura (bez PDV-a) proizašao iz posla trgovačkih društava "Natura Agro" d.o.o. i PZ Đurđevac s prodavateljem "Euroline" d.o.o. (kupnja 8 teretnih vozila Mitsubishi Fuso). Međutim, umjesto da taj ostvareni popust (bonus) ostane u korist društava kojima je optuženik upravljao, on je s prodavateljem ("Euroline" d.o.o.) dogovorio da se taj popust preusmjeri te iskoristi za smanjenje prodajne cijene osobnog vozila Mercedes Benz A-klase, za koji je on bio zainteresiran.

9.2. Ono što je bitno, a što optuženik očito zanemaruje, kada u svojoj žalbi problematizira svoju odgovornost, je činjenica da je popust (u konačnom iznosu od 10.472,13 eura s uključenim davanjima/PDV-om) preusmjeren i iskorišten upravo za njega kao fizičku osobu, na način da je on bio naznačen kao korisnik leasinga, a ne društva kojima je upravljao. Optuženik je točno znao da ugovorom o operativnom leasingu preuzima osobnu obvezu prema leasing kući, pri čemu je svjesno iskoristio imovinu društva, kako bi tu svoju privatnu obvezu umanjio ili u potpunosti anulirao.

9.3. Stoga su potpuno neosnovani i u sferi pukog konstruiranja obrane, žalbeni navodi, kojima se nastoji prikazati kako popust koji je odobren optuženiku nema nikakve veze s poslovanjem društava "Natura Agro" d.o.o. i PZ Đurđevac. Pravilno prvostupanjski sud svoju odluku temelji na stručnom mišljenju vještakinje koja je detaljno analizirala ovaj poslovni odnos te je na temelju materijalne dokumentacije u spisu, egzaktno i nedvojbeno sve utvrdila (točka 22. prvostupanjske presude). Ono što u potpunosti razotkriva ostvarenje namjere optuženika jest isprava pod nazivom "*storno maloprodajnog računa*" od strane društva "Euroline" d.o.o., iz koje proizlazi da je "Euroline" d.o.o. naknadno odobrio popust upravo na ime optuženika, uz napomenu koja je i službeno upisana na samoj ispravi, a u kojoj doslovno stoji: "*sukladno dogovoru – veza Natura Agro – posredovanje u prodaji vozila*". Ova pisana napomena s računa nije izolirani podatak, već je njezinu vjerodostojnost, ekonomsku bit i smisao stalna sudska vještakinja potvrdila analizom interne e-mail komunikacije zaposlenika društva "Euroline" d.o.o. iz koje nedvojbeno proizlazi da je unutar "Eurolinea" postojao jasan nalog da se popust, koji je faktično i pravno ostvaren temeljem velike nabave osam teretnih vozila od strane "Natura Agro" d.o.o. i PZ Đurđevac, ima administrativno i knjigovodstveno preusmjeriti na privatni ugovor o leasingu samog optuženika.

9.4. Dakle, činjenica na kojoj žalitelj inzistira, forma operativnog leasinga, ne amnestira optuženika. Naprotiv, sklapanje aranžmana u kojem je on iskoristio gore navedeni bonus za stjecanje i korištenje luksuznog vozila, bez ikakve ekonomske opravdanosti za društva "Natura Agro" d.o.o. i PZ Đurđevac, predstavlja školski primjer zlouporabe

položaja u gospodarskom poslovanju, počinjeno s izravnom namjerom i ciljem nanošenja znatne štete društvu. Djelo je dovršeno samim preusmjeravanjem bonusa i oštećenjem imovine društava u korist privatnog ugovora o leasingu za optuženika, neovisno o tome što je to "vozilo stajalo dugo na lageru" i neovisno o tome "što je Euroline" d.o.o. upravo zbog toga odobrio bonus optuženiku".

9.5. Žalitelj ustraje i na tezi kako je odluka prvostupanjskog suda o oduzimanju imovinske koristi nezakonita i neosnovana. Suprotno tvrdnjama žalitelja, prvostupanjski sud je, a u situaciji kada imovinskopravni zahtjev nije postavljen (bilo zbog stečaja, likvidacije ili propusta uprave), imovinska korist se sukladno zakonu oduzima i postaje imovina Republike Hrvatske. Budući je financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem točno i egzaktno utvrđen iznos za koji je optuženik umanjio svoje privatne obveze prema leasing kući, prvostupanjski sud je pravilno odmjerio i oduzeo upravo taj iznos koristi.

9.6. Slijedom navedenog, a kako se u radnjama optuženika ostvaruju sva bitna obilježja bića terećenog kaznenog djela te kako je odluka o oduzimanju imovinske koristi u cijelosti zakonita i pravilno obrazložena, to se žalba optuženika u ovom dijelu odbija kao neosnovana.

10. U pogledu točke 2. optuženi Željko Blažok smatra da je činjenični opis "...poprilično konfuzan i nerazumljiv ...da u istom nije opisana, a niti dokazana bilo kakva prijevarena namjera optuženika ...niti postoji voljni element... da navodno prevari faktoring društva... niti su ispitani svjedoci iz tih faktoring društava potvrdili da bi ih optuženik prevario...već obrnuto, da su svi izričito potvrdili da nisu ni od koga prevareni...niti je dokazano da bi optuženik faktoring kućama prikazivao fiktivni vjerovničko dužnički odnos prodaje merkatilnog kukuruza i pšenice s društvom Talan trade d.o.o., ... da svi oštećenici faktoring društava UGLAS potvrđuju da im nikakav poslovni odnos između Natutre agro d.o.o i Talan tradea.d.o.o. pri eskontu mjenica nije bio bitan...da je sve poslove faktoringa dogovarao financijski direktor Darko Stankir, a ne optuženik...da se ne zna koje je to isprave optuženik krivotvorio, već se samo iz obrazloženja moglo razaznati da bi se radilo o mjenicama, ali o kojim... toga nema...te da je odbijanjem dokaznih prijedloga za ponovnim ispitivanjem Darka Stankira, Zdravka Ivandije i Marka Domovića činjenično stanje ostalo nepotpuno, a posljedično tome i pogrešno utvrđeno....".

10.1. Prije svega, u pogledu ove točke 2. valja se osvrnuti i ponovno istaći da je prethodno, presudom i rješenjem Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske od 28. ožujka 2023., broj I KŽ-73/2022-8, djelomično potvrđena presuda Županijskog suda u Bjelovaru od 31. ožujka 2021., broj K-5/2015-178, u osuđujućem dijelu i to upravo u odnosu na utvrđenje fiktivno dužničko-vjerovničkog odnosa između "Nature Agro" d.o.o. (odgovorna osoba Blažok) i "Talan Trade" d.o.o. (prokurist Dalibor Parabić) jer je bila neistinito prikazana isporuka merkatilnog kukuruza i pšenice "Naturi Agro" d.o.o. od strane "Talan Trade", a sve kako bi sa trgovačkim društvom "Prvi Faktor" d.o.o. Zagreb ugovorili usluge faktoringa za ta društva. S druge strane, pravomoćnom presudom prvostupanjskog suda od 29. ožujka 2017., broj K-4/2017-5, pravomoćno je proglašen krivim Dalibor Parabić da je kao prokurist TD "Talan Trade", sa optuženim Željkom Blažokom dogovorio da će sačiniti račune u kojima će neistinito prikazati da je izvršena isporuka merkatilnog kukuruza i pšenice društvu "Natura Agro" i naložiti da se ti računi uknjiže u poslovnim knjigama TD "Talan Trade", na temelju čega je

nastao fiktivni dužničko-vjerovnički odnos između TD "Talan Trade" i TD "Natura Agro", nakon čega je optuženi Željko Blažok izdao veći broj mjenica, ovjerivši ih svojim potpisom i pečatom TD "Natura Agro" i potvrdio postojanje dužničko-vjerovničkog odnosa, nakon čega je optuženi Željko Blažok sklopio ugovore o eskontu mjenica sa TD "Jasminka" d.o.o., TD "Erste Factoring" d.o.o. i "FTC Usluge" d.o.o. (za šire obrazloženje žalitelj se upućuje na točke 38.-38.1. prvostupanjske presude).

10.2. Slijedom prethodnog, netočne su, a time i neosnovane žalbene tvrdnje optuženog Blažoka kojima osporava svoju odgovornost navodeći kako u činjeničnom opisu inkriminiranog kaznenog djela nisu ostvarena bitna obilježja bića kaznenog djela prijevara u gospodarskom poslovanju iz članka 247. KZ/11. Naime, optuženik svoju obranu prvenstveno temelji (a što ponavlja i u žalbenim navodima) na tvrdnji da u njegovom postupanju nije postojala prijevarna namjera niti radnja kojom bi doveo u zabludu trgovačka društva "Erste Factoring" d.o.o., "FTC Usluge" d.o.o. i "Jasminka" d.o.o. Zagreb, pri čemu posebno ističe kako su predstavnici tih društava tijekom postupka iskazali "da nisu prevareni te da ih stvarni poslovni odnos između trgovačkih društava "Natura Agro" d.o.o. i "Talan Trade" d.o.o. nije zanimao, a niti su o istom postavljali upite".

10.3. Suprotno žalbenim navodima optuženika, iz činjeničnog opisa i prikupljenih dokaza jasno proizlazi da je optuženik postupao s izravnom namjerom (*dolus directus*) usmjerenom na pribavljanje nepripadne imovinske koristi za trgovačko društvo "Natura Agro" d.o.o. Naime, prijevarna namjera optuženika manifestira se upravo kroz niz svjesnih, koordiniranih i konkludentnih radnji koje je optuženik poduzeo u dogovoru s prokuristom društva "Talan Trade" d.o.o. Daliborom Parabićem, pri čemu je svjesno sudjelovao u kreiranju fiktivnog dužničko-vjerovničkog odnosa tako što je pristao na lažne račune za robu (kukuruz i pšenicu) koja nikada nije isporučena, niti su računi knjiženi u "Naturi", a s druge strane, već drugi dan nakon izdavanja, Dalibor Parabić ih je stornirao. Stoga, kada je te fiktivne tražbine optuženik materijalizirao izdavanjem, potpisivanjem i pečatiranjem većeg broja mjenica, iako je pouzdano znao da takve mjenice nemaju nikakvu robno-novčanu podlogu te ih izdao ovjerivši ih svojim potpisom i pečatom trgovačkog društva "Natura Agro" d.o.o. kako bi potvrdio da postoji dužničko-vjerovnički odnos te u skladu sa realizacijom dogovora sa Parabićem sklopio sa trgovačkim društvima "Erste Factoring" d.o.o., "FTC Usluge Jasminka" d.o.o. Zagreb i "Jasminka" d.o.o. Zagreb, više ugovora o eskontu mjenica, iste radnje u potpunosti predstavljaju, kako aktivnu radnju obmane, tako i radnju krivotvorenja isprave, jer sukladno načelu savjesnosti i poštenja te pravilima financijskog poslovanja, optuženik je samim činom izdavanja mjenica bez pokrića stvorio lažni privid legitimnog posla, pri čemu propust onoga kojem su izdane da dodatno istraži istinitost računa, nikada ne isključuje kaznenu odgovornost onoga tko je lažnu ispravu svjesno izradio i stavio u promet.

10.4. Stoga je prvostupanjski sud posve opravdano najprije imao u vidu nedvojbeno utvrđene činjenice iz gore citiranih pravomoćnih presuda, a koje je potom sveobuhvatnom analizom iskaza ispitanih svjedoka Dalibora Parabića, Darka Stankira, Marka Domovića, Zdravka Ivandije, Gojka Mraovića, Josipa Prgometa, Marijana Drljanovčana, Vesne Šojat i Adrijana Jelavića (točke 24., 32.1.-37.1., 39.-39.1.) međusobno povezao, a potom i raščlanio, kako u odnosu na provedeno financijsko-knjigovodstveno vještačenje i dokumentaciju, tako i u odnosu na obranu optuženika.

10.5. Što se tiče žalbenih navoda kako iz iskaza svjedoka oštećenih društava proizlazi da im podloga dužničko vjerovničkog odnosa "Nature" i "Talan Tradea" „nije bila bitna“, pravno su potpuno irelevantne za opstojnost bića kaznenog djela iz članka 247. KZ/11. Naime, neovisno o tome da li takvim izjavama nastoje umanjiti vlastiti poslovni rizik ili odgovornost unutar svojih institucija, neprijeporna je činjenica da su ta društva ostala u minusu, što predstavlja materijalnu štetu. Stoga, nesporna činjenica da su ta društva prijavila svoja potraživanja u stečajnom postupku protiv društva "Nature Agro" ima presudan utjecaj na relativizaciju iskaza samih tih svjedoka. Osim toga, čak i u situaciji da su oštećena društva postupala s određenim stupnjem nemara, površnosti ili propusta dužne pažnje prigodom odobravanja eskonta, njihovi propusti ne amnestiraju optuženika od kaznene odgovornosti, niti isključuju njegovo protupravno postupanje.

10.6. Slijedom prethodnog, pravilna je ocjena prvostupanjskog suda u pogledu prihvaćanja samo dijelova iskaza Josipa Prgometa, Vesne Šojat, Adriana Jelavića i Gojka Mraovića iz faktoring društava, kao i zaključak prvostupanjskog suda u pogledu potraživanja ovih društava u stečajnom postupku, jer i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, predstavnici faktoring društava ne mogu na kaznenom sudu tvrditi da "nisu prevareni i da im odnos nije bitan", dok istovremeno na trgovačkom sudu aktivno sudjeluju i vode postupak za naplatu tog istog novca. Takvo postupanje oštećenih društava u izravnoj je materijalnopravnoj kontradikciji s njihovim iskazima "da nisu prevareni i da ih poslovni odnos nije zanimao". Službenom prijavom tražbina u stečaju ta oštećena društva su pred nadležnim trgovačkim sudom manifestirala i potvrdila postojanje stvarne, nepodmirene i konkretne imovinske štete, a koja upravo odgovara iznosima utvrđenim u nalazu i mišljenju financijske vještakinje o tijeku novca.

10.7. Kada se pri svemu tome ima u vidu da se provedenim knjigovodstveno-financijskim vještačenjem (točke 25.-28.) egzaktno dokazuje tijek novca te da je novac od eskonta prebačen iz "Talan Tradea" na račun društva "Nature Agro", nakon čega je to trgovačko društvo ostvarilo imovinsku korist u ukupnom iznosu od 895.532,82 eura, onda je, ne samo vještačenjem, već i pravilnim logičkim zaključivanjem posve jasno da su za taj iznos oštećena trgovačka društva "Erste Factoring" d.o.o. Zagreb, "FTC Usluge Jasminka" d.o.o. Zagreb i "Jasminka" d.o.o. Zagreb. Upravo objektivna činjenica da su oštećena društva isplatila stvarni novac, a ostala u minusu za 895.532,82 eura, jasno ukazuje na nastalu štetu, koju uostalom prijavom u stečaju i pravno priznaju.

10.8. Kako je optuženi Željko Blažok kao direktor i odgovorna osoba TD "Natura Agro" i upravitelj PZ Đurđevac, neovisno o tome što se u posao s faktoring tvrtkama ušlo zbog problema likvidnosti, jer se nisu mogli zadužiti kod drugih financijskih ustanova, svojim postupcima uz poduzimanje niza koordiniranih i konkludentnih radnji i u dogovoru sa Daliborom Pribanićem, koji je već pravomoćno osuđen za ista djela, te kako iz iskaza svjedoka Darka Stankira proizlazi da je upravo optuženi Blažok za društvo "Natura Agro" generalno dogovarao poslove na godišnjoj razini sa Daliborom Parabićem ispred društva "Talan Trade", to je ispravan zaključak prvostupanjskog suda da je optuženik takvim postupanjem u potpunosti ostvario sva obilježja terećenih kaznenih djela prijevare u gospodarskom poslovanju i krivotvorenja poslovne isprave (točke 40. i 41. prvostupanjske presude).

10.9. Stoga je prvostupanjski sud obranu optuženika s pravom ocijenio kao neuvjerljivu i neprihvatljivu. Pravilna je i odluka prvostupanjskog suda kojom su odbijeni dokazni

prijedlozi obrane za ponovnim ispitivanjem svjedoka Darka Stankira, Zdravka Ivandije i Marka Domovića, jer je prvostupanjski sud za isto dao valjano i suvislo obrazloženje, koje u cijelosti prihvaća i drugostupanjski sud, pa zbog navedenog, nisu osnovani žalbeni navodi da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Osim toga, s pravom prvostupanjski sud nije prihvatio obranu optuženika da je sve dogovarao svjedok Darko Stankir, kao i to da ga isti neosnovano tereti, kako bi od sebe otklonio odgovornost za svoje propuste, jer je takva njegova obrana u suprotnosti sa svim prethodno nedvojbeno utvrđenim činjenicama.

11. Slijedom navedenog, žalba optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja niti u ovom dijelu nije osnovana.

12. Optuženik nadalje osporava svoju odgovornost i odnosu na točku 3. izreke, a koja se odnosi na poslovni odnos s proizvođačima jabuka, navodeći da nije osobno sklapao ugovore s oštećenima, već da su to činili zaposlenici trgovačkog društva "Natura Agro" i PZ Đurđevac, Josip Petrićec i Željko Veddriš, dok je on ugovore samo formalno potpisao u svojstvu direktora i upravitelja. Također ističe da ne može postojati ni kaznenopravna odgovornost ni šteta, jer su oštećeni proizvođači Alojz Gašparić, Zlatko Kozjak i Radovan Kotur naknadno bili pozvani da preuzmu svoje jabuke natrag ili da uzmu neke druge proizvode kao kompenzaciju, što su oni odbili.

12.1. Međutim, suprotno takvim žalbenim navodima, tvrdnje optuženika da nije osobno komunicirao s proizvođačima jabuka potpuno je irelevantna za opstojnost njegove kaznenopravne odgovornosti. Kao što je već ranije u više navrata navedeno, optuženik je u inkriminiranom razdoblju obnašao funkcije direktora trgovačkog društva "Natura Agro" i upravitelja PZ Đakovo. Iz iskaza svih zaposlenika tih pravnih osoba proizlazi da su oni djelovali isključivo kao "produžena ruka optuženika", postupali po njegovim nalogima, uputama i u okviru poslovne politike koju je on postavio. Stavljanjem svog potpisa i pečata na ugovore o otkupu jabuka, optuženik je te ugovore pravno osnažio i preuzeo punu odgovornost za obveze koje iz njih proizlaze.

12.2. Kako su zaposlenici društva na terenu predočavali proizvođačima jabuka ono što je bila službena politika društava pod kontrolom optuženika, da će roba biti plaćena, a što upravo tako tvrde i proizvođači jabuka Alojz Gašparić, Zlatko Kozjak i Radovan Kotur, koji su ispitani kao svjedoci, kao i zaposlenici Josip Petrićec i Željko Vedriš, da su postupali po uputi i nalogu optuženika, uvjeravajući proizvođače da će im roba biti plaćena, isto optuženika pravno definira kao neposrednog počinitelja.

12.3. Iz provedenih dokaza (točke 43.-53.) proizlazi da je optuženik u trenutku sklapanja ugovora pouzdano znao da trgovačka društva "Natura Agro" i PZ Đakovo od ranije imaju ogroman broj nepodmirenih obveza. Sklapanje novih ugovora i preuzimanje obveza plaćanja proizvođačima jabuka u situaciji kada je poduzeće u takvom financijskom stanju, uz svjesno prikrivanje te činjenice od oštećenika, u potpunosti ukazuje na prijevartu namjeru. Imajući pri tome u vidu da iz provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja proizlazi da je od strane PZ Đurđevac zbog neplaćanja obveza za isporučene jabuke za Alojza Gašparića nastala šteta u iznosu od 147.149,60 kuna, Zlatka Kozjaka 36.269,51 kuna, a Radovana Kotura u iznosu od 91.993,76 kuna za sva tri proizvođača 275.412,87 kuna) te da je od strane "Natura Agro" d.o.o. za Alojza Gašparića nastala šteta u iznosu od 1.533,60 kuna, a za Radovana Kotura 888,90 kuna (ukupno 2.422,50 kuna), a da su se u inkriminiranom

razdoblju (od 25. kolovoza do 25. studenog 2010). sa računa "Nature Agro" naplaćivale brojne druge obveze, dok je najveći dio odljeva novca obavljen prema PZ Đurđevac (pozajmice), a samo mali dio obavljen prema poljoprivrednim proizvođačima te da je u odnosu na PZ Đurđevac, analizom pokazatelja likvidnosti tijekom razdoblja od 30. lipnja 2010. pa do 31. prosinca 2010. vještakinja utvrdila da je ta zadruga bila u znatnim financijskim teškoćama i nije mogla podmirivati obveze prema dobavljačima te da su se sa računa PZ Đurđevac najveće stavke plaćale u korist "Natura Agro" d.o.o. u vidu davanja i povrata primljenih pozajmica ili obavljanih cesija te se podizala i gotovina s računa i uplaćivala na blagajnu PZ Đurđevac, a sa blagajne zadruge najveći su se iznosi isplaćivali u korist "Nature Agro" d.o.o. i knjižili kao nove pozajmice, to je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da su zbog problema s tekućom likvidnosti poslovanja u navedenim društvima prema oštećenicima svjesno prešućene činjenice lošeg poslovanja i financijskog stanja. Kako je optuženik unaprijed znao da jabuke neće moći platiti, time je proizvođače, lažnim prikazivanjem i prikrivanjem činjenica, doveo u zabludu i na taj način u potpunosti ostvario sva subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela prijevare u gospodarskom poslovanju.

12.4. Što se tiče žalbenih navoda, u kojima se u biti ponavlja obrana optuženika da su oštećenici naknadno pozvani da uzmu svoje jabuke natrag, što su oni odbili, ne isključuje njegovu kaznenu odgovornost, a niti ukida posljedice nastale štete. Naime, kazneno djelo prijevare je dovršeno onog trenutka kada su oštećenici dovedeni u zabludu da će im predane jabuke u posjed Nature i Zadruga biti plaćene. Ponuda povrata jabuka, nakon što je protekao ugovoreni rok za plaćanje, pri čemu oštećenicima nije predloženo da li su jabuke izgubile na kvaliteti, svježini i tržišnoj vrijednosti (ili je već roba bila djelomično preprodana/propala) predstavlja pokušaj prebacivanja odgovornosti na prevarene proizvođače.

12.5. Slijedom navedenog, žalba optuženika ni ovom dijelu nije osnovana.

13. U odnosu na točku 4. presude, optuženi Željko Blažok (kao direktor trgovačkog društva "Nature Agro" d.o.o.) i optuženi Damir Zagorščak (kao osoba ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva "Trend-Šped Đurđevac") podnijeli su žalbe u kojima osporavaju postojanje obilježja kaznenog djela prijevare u gospodarskom poslovanju te objedinjeno ističu, kao i u svojim obranama, da predstavnici oštećenih faktoring društava (TD "Erste Factoring" d.o.o., "FTC Usluge" d.o.o. i "Prvi Faktor" d.o.o.,) ne smatraju da su prevareni. Nadalje, optuženi Damir Zagorščak ističe i specifičan prigovor nedostatka pasivne legitimacije, navodeći da u inkriminiranom razdoblju "nije bio odgovorna osoba u trgovačkom društvu Trend-Šped Đurđevac, a ni osoba zadužena za financijsko poslovanje, niti potpisnik za isto".

13.1. Međutim, suprotno takvim žalbenim navodima, valja istaći da su okolnosti u pogledu odgovornosti ovih dvojice optuženika gotovo istovjetne onima iz točke 2. presude, samo što su tamo akteri bili optuženi Blažok i osuđeni Parabić, dok u ovom slučaju, činjenična i pravna podloga inkriminiranog događaja, jasno upućuje na postojanje unaprijed osmišljenog plana i supočiniteljstva (sustavna podjela uloga) između optuženih Blažoka i Zagorščaka, s izravnom namjerom da se trgovačkom društvu "Natura Agro" d.o.o. pribavi nepripadna materijalna korist na štetu faktoring društava.

13.2. Optuženici su svjesno, kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud, zajedno i dogovorno poduzeli objektivne radnje terećenog kaznenog djela, time što su najprije sklopili fiktivni ugovor o pozajmici na iznos od 663.614,04 eura kojim trgovačko društvo "Trend Šped", kao zajmodavatelj, trgovačkom društvu "Natura Agro" d.o.o. kao zajmoprimalatelju daje određeni novčani iznos, znajući da trgovačko društvo "Trend Šped" nema navedeni novčani iznos pozajmice. Dakle, svrha tog ugovora nije bila stvarni prijenos novčanih sredstava (budući da društvo "Trend Šped" taj novac nije ni posjedovalo), već namjerno stvaranje lažnog pravnog temelja kako bi se opravdalo naknadno izdavanje i eskontiranje mjenica. Prema tome, sam ugovor o pozajmici poslužio je kao lažna kulisa za obmanjivanje faktoring društava.

13.3. Žalbeni prigovor optuženog Zagorščaka da nije bio "ni odgovorna osoba, ni osoba ovlaštena zastupanje ni ovlaštenu potpisnik platnog prometa u "Trend Špedu" posve je neosnovan i promašen. Naime iz podataka sudskog registra za društvo "Trend Šped" utvrđeno je da je upravo on u kritičnom razdoblju upisan kao "osoba koja zastupa društvo u cijelosti". Osim toga takve žalbene tvrdnje u suprotnosti su i sa njegovom obranom u kojoj je sam potvrdio "da je njegova supruga bila direktorica, a on je bio ovlašten za zastupanje tog društva".

13.4. Stoga, neovisno o tome što se u činjeničnom opisu navodi da je bio "direktor", a u obrazloženju da je bio "...i ovlaštenu popisnik platnog prometa", isto ni na koji način ne utječe na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, budući je on neprijeporno bio "osoba koja zastupa društvo". Osim toga, sudska praksa je jasna u pogledu statusa odgovorne osobe koja faktično vodi i upravlja u trgovačkom društvu, pa kako je on neprijeporno bio ovlaštena osoba "Trend Špeda" koja je potpisala fiktivni ugovor kojim se realizirala prijevara, ne može se sada braniti tvrdnjom da "nije bio osoba ovlaštena za zastupanje", jer je ne samo svojim potpisom, već i nizom drugih radnji koje su opisane u izreci pod točkom 4. preuzeo sve pravne (i kaznene) posljedice tog akta.

13.5. Nadalje, a u odnosu na žalbene prigovore obojice optuženika, da iz izjava predstavnika oštećenih faktoring društava, proizlazi da se "ne smatraju prevarenima" i da ih "podloga poslovnih odnosa nije zanimala", optuženici se upućuju na obrazloženje ovog suda koje je dano u odnosu na točku 2. izreke (točke 10.5. i 10.6. ove presude).

13.6. No, ipak, a s obzirom da oba optuženika uporno problematiziraju i apostrofiraju "izjave predstavnika oštećenih faktoring društava", optuženicima se ovim putem skreće pozornost, da iz pozicije predstavnika oštećenih faktoring društava proizlazi i njihov jasan motiv za davanje takvih iskaza, Naime, prema dosadašnjoj sudskoj praksi, predodjenje fiktivne poslovne dokumentacije i izdavanje mjenica bez pokrića predstavlja svjesno stvaranje lažne kulise o likvidnosti i stabilnosti poslovanja klijenta, čime su oštećena društva izravno dovedena u zabludu (mjenica je apstraktna pravna isprava, ali u eskontu služi za naplatu potraživanja). Stoga, da su faktoring društva eksplicitno potvrdila da su znali za fiktivnost računa i mjenica, ili da su svjesno plasirali milijunske iznose bez ikakve provjere, oni bi svjesno sudjelovali u nelegalnom plasiranju novca (nelegalno kreditiranje bez instrumenata osiguranja, vidi članak 5. i 12. Zakona o faktoringu, ("Narodne novine" broj 94/14., 85/15., 41/16.). Stoga su po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, njihove izjave "da UGLAS govore da nisu prevareni" (Šojat, Jelavić, Prgomet, Mraović) isključivo obrambeni mehanizam s ciljem očuvanja vlastitih pozicija (ili ugleda njihovih institucija), pravno su irelevantne i usmjerene na otklanjanje vlastite odgovornosti.

13.7. Osim toga, knjigovodstveno-financijska vještakinja utvrdila je cjelokupni tijek novca koji egzaktno pokazuje da je neposredno nakon izvršenih uplata od eskonta, taj novac u biti "izvučen" iz oštećenih faktoring društava te prebačen na račun "Nature Agro", (društvo pod kontrolom optuženog Blažoka), pa je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da prijava tih iznosa od strane faktoring društava u stečajnu masu "Nature" predstavlja konačnu potvrdu da su faktoring društva u trenutku sklapanja ugovora dovedena u zabludu, vjerujući da kupuju valjane i robno utemeljene mjenice, jer u protivnom, kao što je prethodno rečeno, da su znali za fiktivnost poslovnog odnosa obojice optuženika, takve ugovore ne bi sklopili, niti bi pravno potraživali taj novac u stečaju.

14. Slijedom navedenog, a kako je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje (točke 1.- 4. presude), koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, žalbe optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjenog stanja nisu osnovane (radi nepotrebnog ponavljanja žalitelji se upućuju na šire obrazloženje prvostupanjske presude, točke 53.- 71.2.).

15. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno je primijenjen kazneni zakon, pa nije osnovana žalba optuženika zbog povrede kaznenog zakona koju optuženici ističu kao tzv. posrednu povredu navodeći "... da inkriminiranim radnjama okrivljenika nisu ostvarena obilježja kaznenog djela...te da su postojale dvojbe u pogledu njihove odgovornosti...", pa budući je o takvim prigovorima već odlučeno u okviru žalbene osnove zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, to žalba optuženika ni u tom dijelu nije osnovana.

15.1. Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u skladu s člankom 476. stavkom 1. točkom 2. ZKP-a Visoki kazneni sud Republike Hrvatske nije utvrdio da bi na štetu optuženika bio povrijeđen kazneni zakon.

16. Optuženi Željko Blažok žali se zbog odluke o kazni navodeći da je prvostupanjski sud "...prekoračio ovlast koju ima po zakonu kada je na njegovoj strani vrednovao kao otegotne okolnosti... da je počinio teži kvalificirani oblik kaznenog djela... u odnosu na sva kaznena djela ... jer se radi o obilježju djela uz visinu ostvarene imovinske koristi kao kvalifikatorne okolnosti bez kojih terećeno kazneno djelo ne bi bilo ni ostvareno...", čime je na opisani način počinjena povreda kaznenog zakona iz članka 469. točke 5. ZKP-a.

16.1. Optuženi Damir Zagorščak također se žali se zbog odluke o kazni navodeći istovjetne razloge "...da sud nije mogao kao otegotne okolnosti cijeniti... da je počinio teži kvalificirani oblik kaznenog djela... jer za isto već proglašen krivim...".

17. Iako su optuženici u pravu kada tvrde da je prvostupanjski sud u dijelu odluke o kazni u obrazloženju presude naveo da se "kao otegotna okolnost vrednuje činjenica su počinili teži kvalificirani oblik kaznenog djela", isto nije od utjecaja na zakonitost pobijane presude i odluke o kazni te se po ocjeni ovog drugostupanjskog suda radi o očitoj pogrešci, jer je sud potom jasno naznačio da se ta otegotna okolnost očituje u odnosu na visinu, kako pribavljene znatne imovinske koristi za optuženog Blažoka i TD "Natura Agro", tako i u odnosu na visinu nastale štete na strani faktoring društava, pa nasuprot mišljenju obojice optuženika, time nije ostvarena gore citirana povreda kaznenog zakona.

17.1. Određujući vrstu, visinu i mjeru kazne, koju u konkretnom slučaju valja primijeniti, prvostupanjski sud je uzeo u obzir sve one okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelje kaznenog djela, sukladno članku 47. KZ/11. Tako je ocjenom utvrđenih otegotnih okolnosti, u odnosu na obojicu optuženika, sud uzeo u obzir stupanj i oblik krivnje, količinu kriminalne aktivnosti iskazanu kroz brojnost pojedinačnih radnji koje ukazuju na upornost i ustrajnost u protupravnom postupanju te jačinu povrede zaštićenog dobra, kao i visinu imovinske koristi pribavljene kaznenim djelom za optuženog Blažoka i TD "Natura Agro", a u odnosu na obojicu optuženika visinu nastale štete na strani faktoring društava. Od olakotnih okolnosti u odnosu na obojicu optuženika sud je cijenio njihovu dosadašnju neosuđivanost te njihove obiteljske prilike, kao i vrijeme proteklo od počinjenja kaznenog djela u kojem više nisu obavljali nikakve gospodarske djelatnosti, niti počinili neka druga protupravna djela, pa se može očekivati da će u budućnosti prihode ostvarivati poštenim radom.

17.2. Prihvaćajući tako utvrđene olakotne i otegotne okolnosti, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske prihvaća kao primjereno pojedinačno utvrđene kazne u odnosu na optuženog Željka Blažoka za svako od počinjenih kaznenih djela, kao i izrečenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine zatvora za optuženog Damira Zagorščaka.

17.3. Međutim, u povodu žalbe optuženog Željka Blažoka, a po službenoj dužnosti, ovaj drugostupanjski sud je preinačio prvostupanjsku presudu u dijelu odluke o kazni, jer je prvostupanjski sud prilikom izricanja jedinstvene kazne propustio pravilno primijeniti članak 53. stavak 1. KZ/11. Naime, budući je u tijeku ovog kaznenog postupka utvrđeno da je optuženik već osuđen za dio djela koja stoje u stjecaju s djelima iz ovog ponovljenog postupka, a koja su počinjena prije nego što je optuženik započeo izdržavati kaznu po toj ranijoj presudi, to je ovaj drugostupanjski sud, a nakon što su prihvaćene po prvostupanjskom sudu pojedinačno utvrđene kazne zatvora za svako kazneno djelo (kako je to navedeno u izreci prvostupanjske presude i u točki I. ove presude), to mu je potom, a na temelju članka 53. stavka 1. KZ/11., uzeta kao utvrđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od dvije godine i tri mjeseca, koja mu je izrečena u presudi Županijskog suda u Bjelovaru od 31. ožujka 2021., broj K-5/2015-178, koja je u tom dijelu potvrđena presudom i rješenjem Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske od 28. ožujka 2023., broj I KŽ-73/2022-8, te je optuženi Željko Blažok na temelju članka 51. stavaka 1. i 2. KZ/11., osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i šest mjeseci, u koju kaznu mu se na temelju članaka 53. i 54. KZ/11. uračunava vrijeme provedeno u pritvoru i istražnom zatvoru od 13. svibnja 2011. do 31. svibnja 2011., kao i na izdržavanju kazne počevši od 9. prosinca 2024. pa nadalje, kako to proizlazi iz podataka spisa.

18. Po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, kao drugostupanjskog suda, upravo su tako izrečene kazne i to optuženom Blažoku, jedinstvena kazna zatvora u trajanju od četiri godine i šest mjeseci i optuženom Zagorščaku kazna zatvora u trajanju od jedne godine zatvora, primjerene i sukladne svim utvrđenim otegotnim i olakotnim okolnostima, počinjenim kaznenim djelima, kao i ličnostima oba optuženika, kojom će se ostvariti svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11. Time će se u dovoljnoj mjeri izraziti društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela, jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava te utjecati na optuženike kao počinitelje i sve druge da ne čine kaznena djela, kroz jačanje svijesti o pogibelnosti činjenja kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja te omogućiti počiniteljima ponovno uključivanje u društvo.

19. Što se tiče odluke o oduzimanju imovinske koristi od optuženog Blažoka, a kako je to već prethodno rečeno, jer nitko ne može zadržati imovinsku korist ostvarenu protupravnom radnjom (članak 5. KZ/11.), to je prvostupanjski sud pravilno i zakonito od istog oduzeo iznos od 10.472,13 eura, koji iznos je imovina Republike Hrvatske. pa je pravilno naloženo optuženiku da iznos od 10.472,13 eura uplati u korist državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

20. Slijedom iznesenog na temelju članka 486. stavka 1. i članka 482. ZKP-a odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zagrebu 17. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća:
Maja Štampar Stipić

Broj zapisa: **9-30889-929a7**

Kontrolni broj: **00e20-c1b65-e1112**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Maja Štampar Stipić, O=VISOKI KAZNENI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki kazneni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.